Ч. 106. Субота 20 мая (2 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Заходи бар. Бека

Як вже звістно з вчерашних депеш, покликав Є. Вел. Цісар до себе шефа секциї в міністерстві рільництва бар. Бека і поручив єму розслідити, чи не далось би утворити парляментарний кабінет. Барон Бек має 54 літ і єсть сином члена палати панів і директора державної друкарні. Він має бути добрим знатоком державного права і відносин торговельних. Свого часу був він учителем Архікн. Франца Фердинанда і належить до найблизшого окруженя наслідника престола. Він був дорадником Архікн. Франца Фердинанда при заключуваню супружества з ґрафинею Хотек і нераз предкладав Архікнязеви політичні мемориали, отже має велике довіре у наслідника престола. На сей факт кладуть іменно велику вагу зі взгляду на теперішні відносини.

Отже в середу вечером був бар. Максиміліян Бек на авдиенциї у Цісаря а Цісар поручив єму поробити кроки в справі утвореня парляментарного кабінету. Бек ще тогож самого дня конферував з представителями партий парляментарних. Кажуть отже, що колиб бар. Бековп удало ся дійстно зложити парляментарний кабінет, то війшли би до него чотири Німці, два Чехи і два Поляки. Коли же би не удало ся, то був би утворений урядничий кабінет, котрого шефом став би бар. Бек; в сім кабінеті остались би лиш міністер краєвої оборони Шинайх і управитель міністерства справедливости др. Кляйн, котрий в осени має стати першим президентом найвисшого трибуналу. Всї прочі міністри уступили би.

Отже про заходи бар. Бека в справі парляментаризациї кабінету доносять тепер з Відня: Вчера зібрало ся було в парляментарнім будинку богато послів, котрі живо обговорювали місию бар. Бека. „Fremdenblatt“ доносить, що бар. Бек зазначив супротив всїх парляментаристів, в котрими говорив, що єго задачею єсть передовсім утворене парляментарного кабінету, бо того домагає ся тактика супротив Угорщини і треба сполучити всї великі партиї в тій цїли. На тепер було би найважнїйшою задачею розслїдити цїлий ряд спільних справ. Бар. Бек уважає також за конче потрібну справу залагодженя реформи виборчої. Шанси утвореня парляментарного кабінету уважають тепер за досить корисні.

Дальше доносять з Відня: Як зачувати, висказав Монарх бажане, щоби найдальше до завтра були закінчені наради бар. Бека з парляментаристами і щоби кабінет був утворений. Бар. Бек конферував вчера з намістником Чехії, ґр. Куденгове і з намістником Галичини ґр. Потоцким. Як довідує ся N. W. Tagblatt, наміряє бар. Бек предложити всї теки парляментаристам крім теки міністерства справ внутрішних. Теку справ внутрішних предкладав бар. Бек ґр. Куденгове, але той єї не приняв. Проґрама кабінету бар. Бека опирає ся головно на двох точках: на управильненю відносин до Угорщини і залагодженю проекту реформи виборчої. Коли би бар. Бекови не удало ся тепер утворити парляментарного кабінету, то він буде уважати лиш справу за відрочену до осени а тодї розпічне знову свої заходи в сім напрямі. Кажуть також, що в справах тих мають бути покликані до Цісаря посли: Дершатта, Ґрос, Люеґер, Пацак, Крамарж, ґр. Дїдушицкий і кілька членів палати панів.

Prag. Tageblatt доносить, що бар. Бек зажадав як від Німцїв так і від Чехів, щоби всї народні жаданя відсунули поки що на дальший плян. Згадана ґазета думає однак, що то предложене не має ніякого вигляду і не вірить, щоби тепер можна було утворити парляментарний кабінет. Доки не прийде до компромісу в справі реформи виборчої, доти проба парляментарного кабінету не удасть ся. Тепер не може бути иньший кабінет як лиш урядничий. — Такого самого погляду й Nar. Listy і уважають за річ просто неможливу, щоби Чехи і Німцї могли знайти ся тепер на одній лаві міністерскій. Скорше може тепер прийти до утвореня урядничого кабінету, до відрочення парляменту і до правлїня на основі § 14. Може навіть настати якась велика несподіванка.

Як доносять берненьскі „Lidove Noviny“,

В мрацї.

(З даньского — К. Нільса).

(Конець).

Ґвендоліна! — Хороший образ зникає, поволи засланяє сїра, вогка мрака знов сонїшну ясність єго маєвих днів, а однаково відчуває нараз старий чоловік, що нїчо в єго пізнїйшім житю не могло рівняти ся з тим щастєм і сьвітлом тих днів. То вже дивно, дуже дивно, він стоїть при кінци свого житя, коли нараз заволоділа ним глубока туга за вітчиною. Ще лиш раз хотів би побачити болоня, луги, гори і ліси Шкотиї, таки вибере ся в далеку, далеку дорогу на той сьвіт, з котрого нїхто не вертає. — А відтак він заблудив і прийшов до хати тої старої женщини, аби она показала єму дорогу. — — —

Стара здоймила котел з огня і поставила відтак перед свого гостя миску з паруючою стравою на стіл, шепчучи тихо молитву.

Чужинець не дав ся просити, лише взяв ся пильно до їди і їв зі смаком, між тим як стара сїла в кутї комнати на низький столець і звідтам безнастанно глядїла своїми чорними як уголь очима на чужинця.

— Скажіть менї, матусю — сказав Персі Мек Картвайт, показуючи ручкою гарапа на засохлий маєвий вінець, що висїв в кухнї — і ми колись були молодими і зазнали лїпших часів? Мусить бути вже дуже давно, як ви були маєвою царівною і танцювали на луцї?

Стара воркнула кілька незрозумілих слів, відтак скоро підняла ся і вийшла на двір.

Коли Персі скінчив свій обід, вийшов за нею. Она вивела вже коня з шопи, а Персі спитав єї, чи она схоче єго перевести через трясависко.

— Добре, пане — відповіла — я й потемки найду дорогу, а коли пійдемо скоро, то ще перед заходом сонця побачимо вежі авандальского замку.

Она пійшла наперед, а він ішов за нею, ведучи коня за поводи.

Видавало ся, немов би увійшли в сїре, загадочне море мраки, нїме як смерть, без границь як вічність. Не чути було нїчого крім приглушеного відгомону їх кроків, що глухо дудніли на чорній, дрожачій землї.

Немов тїнь порушала ся стара крізь мраку. Ішла похилена і немов би шукала очима дороги, що вела через трясависко.

— Скажіть менї, матусю — відозвав ся Персі, коли вже якийсь час ішли крізь мраку — то проклята істория! Мрака стає все густїйша. Чи ви певні, що ми добре ідемо? Атже лиш один крок на бік і ми пропали!

Стара задержала ся. Єї похилена стать випрямила ся, здавало ся, немов би росла, хоч може то мрака зробила, що она видавала ся більшою. Єї блискучі, чорні очи вдивили ся в Мек Картвайта, єї сиве волосе розвіяло ся з під хустки і коли она підняла свою костисту руку, єму здавало ся, що бачить перед собою відьму.

— Тут смерть чатує на кождім кроці — сказала показуючи на право і на ліво. — Так певно, як ви називаєте ся Мек Картвайт, так ви в моїх руках!

— Звідки ви мене знаєте? — спитав Персі зачудований. Але стара вже знов відвернула ся і ішла дальше, воркотячи до себе незрозумілі слова.

Єму стало аж страшно. Як всї Шкоти був і він забобонний і пригадував собі всї ті страшні казки і перекази, які чув в дитиньстві про чарівницю на болотах, котра самотного подорожного веде в безвісти і на погибель. Що то значило, що та темна тїнь, яка перед ним порушала ся, назвала єго по імени, хоч він більше як сорок лїт не був в Шкотиї? Чи то вказувало на єго близьку смерть?

Єму видавало ся, немов би якась зимна рука діткнула ся єго, немов би з мочарів піднялa ся ледова мрака, немов би ангел смерти розпростер над ним свої крила.

Мов чародійскою силою гонений, ішов за старою дальше і дальше крізь мрачне море. Було в нїй щось, чого він не міг собі пояснити, що наповняло єго страхом і тревогою, а рівночасно приковувало єго з невидимою силою — як причуте, що за тою старушкою крила ся темна страшна тайна, котрої розвязка наповнювала єго тревогою.

По довгім ходї почала мрака поволи роз-

згодили ся доси на утворене бар. Беком парляментарного кабінету лиш Німці і Поляки а Чехи поки що ставлять ще опір, бо кажуть, що не можуть доти вступити до кабінету, доки їх народні жаданя не будуть заспокоєні. Особливо остро против вступленя Молодочехів до кабінету виступає староческа „Politik“, котра доказує, що було би то найбільшою похибкою, коли би они тепер то зробили, не одержавши насамперед концесий на поли язиковім, в справі університетскій і реформи виборчої. Тепер по упадку кн. Гогенльогого, в часї кризи парляментарної і кабінетової та в часї висуненя наперед справи угорскої ситуация для Молодочехів стала так користна, як не борзо знову така буде.

Замах на королївску пару в Мадридї.

Про страшну подію, котрої жертвою о волос що не став ся іспаньский король зі своєю женою, доносять з Мадриду: Коли вчера около 2 год. по полудни король Альфонс в в торжественнім поході вертав по вінчаню з церкви до палати, задержав ся на хвильку повіз з королївскою молодою парою перед домом ч. 88; нараз з горішного поверха кинув хтось бомбу, котра упала по правій стороні королївского повоза межи послїдну пару коний а передні колеса і вибухла та наробила страшного нещастя. На щастє королївскій парі не стало ся нїчого і она о 2 год. 20 мін. вернула в повнім здоровлю до палати.

Бомбу кинено при ул. Келле де Махор з дому ч. 88 і она була схована в китици цьвітів. Вибух був так сильний, що оба коні і чоловіка, котрий на однім з них їхав, розірвало на кусні, але великого конюшого маркіза де Льотомаха (Lotomaja), котрий їхав по правій стороні повоза, лиш легко зранило. Повіз королївский значно ушкодило. Одного офіцира, котрий якраз салютував, зранило на смерть а одному поліциянтови урвало голову. З помежи публики, котрої було богато на улици, убило дві женщини, що стояли близько повозу, а богато людий більше або менше тяжко покалїчило. Зараз по вибуху прискочив кн. Корнагвельос до карити, отворив дверцї від неї і вивів з неї обоє молодих. На сходах палати чужі князї окружили молоду пару і складали їй желаня. Молоді, ледви що повінчані, плакали рісними сльозами.

Дім, з котрого кинено бомбу, обступила зараз жандармерия; явив ся цивільний ґубернатор і мінїстер справ внутрішних і арештовано зараз дві особи, якогось молодого Іспанця, літ може за 18, котрий виглядає на студента, і якогось чужинця. Хто кинув бомбу і чи одну, чи дві, доси ще не стверджено. Арештований чужинець каже, що називає ся Мануель Дуран і походить з Калябриї. До Мадриду приїхав він дня 22 мая і наймив помешкане, за котре платив за день по 25 пезетів (корон) а на то дав зараз з гори банкнот на 500 пезетів. Він убирав ся дуже елегантно і як кажуть, любив дуже цьвіти.

Нинї наспіли ще слїдуючі вісти: Від 2 до 6 год. по полудни була вчера перервана вся комунїкация в охрестности дому, з котрого кинено бомбу. Товпа не хотїла уступити ся з того місця. Функционарі „Червоного Хреста“ лиш з великим трудом могли перевозити ранених. Кілько разів товпа побачила ноші з якимись раненим або убитим, відзивали ся голоси обуреня. Француских аґентів поліцийних мало що не побито на смерть длятого, що пізнано в них чужинців. Лиш з великим трудом дало ся товпу успокоїти.

Бомбу, а як дехто здогадує ся, дві, кинено з третого або четвертого поверха дому, що єсть власностию королевої матери. То єсть один однїсенький дім, який королева-мати посїдає в Мадридї. Він знаходить ся напротив ґенерального капітанату, около 500 метрів від палати, а займає около 4 до 5 тисячів квадратових стіп місця і має шість поверхів. В домі тім суть склепи і приватні помешканя. Дня 24 мая явив ся в тім домі якийсь Маттео Мотау і хотів винаймити балькон та давав по 25 пезетів за день, а що балькон був вже винайцмлений, то він заплатив віднаємникови 500 пезетів відступного. Вчера замовив він букет і не впускав нікого до своєї комнати, бо казав, що чогось нездужає. В хвили коли королївский повіз переїзджав коло того дому, кинув він букет, в котрім була бомба, і уступив ся борзо з балькона, вложив капелюх на голову і втїк серед загального заворушеня, яке зробило ся на улици. Бомба мала сталеву окриву на пів центиметра грубу. Доси арештовано 20 людий.

Підчас замаху не потерпів нїхто із заграничних репрезентантів. Виновник замаху винаймив був дім при улици, котрою мусів переходити весїльний похід, але вынїс ся звідтам, бо не було балькона на улицю. В комнаті знайдено білий порошок подібний до динаміту і склянну сикавочку, котра, як здогадують ся, служила до наповнюваня бомби. В комнаті знайдено також хороше одінє робітниче.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — Гостина цїс. Вільгельма у Відни. — Події в Росиї.

Вчера з рана був ще в парляментарних кругах погляд, що парляментарний кабінет буде утворений без Чехів. В полудне однак ситуация змінила ся і Чехи вже прихильнїйші для бар. Бека. Перед полуднем зібрав ся був на нараду екзекутивний комітет молодоческого клюбу. Посли Крамарж і Пацак здали звіт із своєї конференциї з бар. Беком. Дискусия тревала дві години і була хвилями дуже оживлена. По принятю звіту о конференциї показало ся, що Чехи мають вже більшу охоту вступити до кабінету. — Кандидатами на мінїстрів зі сторони Нїмців суть: Дершатта, Мархет і Праде; зі сторони Молодочехів суть: Герольд і Фідлер.

Проґрама побуту цїсаря Вільгельма у Відни єсть слїдуюча: Цїс. Вільгельм приїде дня 6 с. м. по полудни окремим поїздом на дворець Північної зелїзницї. Звідтам в супроводї Цїсаря Франц Йосифа, котрий буде дожидати єго на двірци, поїде поїздом заміскої зелїзницї до Шинбруна. Дня 7 с. м. вибере ся цїсар на прогульку до Крайценштайн, а вечером того дня буде в Шинбруні на двірскім обіді, підчас котрого співацке товариство віденьске відспіває серенаду. По обіді цїсар Вільгельм поїде з двірця в Пенцінґ назад до Берлина. Ревії войскової не буде.

В Росиї заносить ся мабуть на щось недоброго — а радше на щось ще гіршого, бо доброго і тепер нема; так бодай можна вносити з того, що знані особи з кругів двірских вивозять свої капітали за границю а в Петербурзї розійшла ся також чутка, що Французи, котрі підписали позичку, жадають тепер звороту своїх декляраций. Цїлию подорожи ґр. Віттого за границю єсть успокоїти заграничні ринки грошеві і забезпечити позичку. Не менше характеристичне єсть і то, що апанажеві маєтности коло Ґатчини продано заграничним капіталїстам і як доносять „Біржев. Ведом.“, закінчено вже всї формальности що до сеї продажи.

На вчерашнім засїданю Думи вела ся дискусия над знесенєм кари смерти в Росиї і над проґрамою викупна землї від приватних властителів. Дискусия над першою справою була дуже оживлена і показала, що посли вже переконані о тім, що правительство завертає до давного ладу. Пос. Аладін ска-

ступати ся, тут і там виринув при дорозї який корч і під ногами вандрівника зашелестїла тверда, суха трава.

Понад трясависком проніс ся жалібний, зойкітливий звук, слабий подув вітру, що вскорі перемінив ся в сьвіжий вітер і розсіяв мраку.

Мек Картвайт почув знов під ногами тверду землю і нагле сїра мрака розступила ся, він побачив перед собою горбок, по котрім розлило ся золоте, мутне сьвітло.

По кількох мінутах вийшли на вершок малого горбка. Під ними лежало трясависко з своєю мракою, а перед ними розпростирали ся урожайні ниви, темні ліси, усьміхаючі ся озера і веселі села.

Мутне, золотаве сьвітло на вечірнім небі стало сильнїйше і темнїйше в красцї, аж багряно-червоне сяєво звістило, що сонце зайшло.

Персі Мек Картвайт стояв тихо і зложив руки. Побачив вежі і мури свого родинного замку в вечірнім тьвітлі сонця, що осьвічувало хорошу околицю, і пізнав тепер, що находить ся на рідній земли.

На хвилю забув цїлком на свою провідницю, що відпочивала тепер на придорожнім камени, між тим як єї блискучі очи глядїли знов уперто на Мек Картвайта.

Більше як коли небудь подобала та стара, суха женщина в тім окруженю і осьвітленю на єство, яке після народних вірувань бушує по трясависку і зводить самотних подорожних на манівці.

Але Мек Картвайт забув тепер на трясависко з всїми єго страхами, сягнув рукою до кишенї, аби провідницю щедро нагородити. Але коли подавав їй гроші, випрямила ся она знов так високо і дивно, єї очи загоріли, стара, змарнїла стать якось на хвилю роз'яснила ся немов би до нового житя, она відіпхнула єго руку і скрикнула пристрастним голосом:

— Ніяких гроший, Персі — від тебе ніяких гроший!

Єї голос перемінив ся в плач, єї горда постава поникла, она вхопила руку, яку сама тепер відопхнула і покривала єї поцїлуями і сльозами.

Але зараз відвернула ся і за кілька мінут щезла в мраці.

Персі Мек Картвайт стояв як скаменїлий і глядїв за нею. Тайна розкрила ся перед ним так нагле, що він не міг зібрати гадок. А все таки він щось такого причував, коли ішов пригноблений за старою через трясависко.

— Ґвендолїно! — крикнув сумовитим голосом. Але відповіди не було, стара зникла.

Він повів рукою по чолї. Здавалось єму, немов би побачив труна свого молодечого щастя. Отже то була Ґвендолїна, задля котрої два рідні брати стали смертельними ворогами, задля котрої він покинув вітчину!

О молодости, яка велика, але й яка солодка твоя дурнота!

Він всїв на коня і поїхав поволи до Авондалю, де приймив єго син покійника брата.

* * *

Кілька днів пізнїйше дзвонили дзвони в селї над мочаром на похорони і всьо, що міг зробити Персі Мек Картвайт для своєї старої провідницї, мусїло на тім обмежити ся, що відвів єї на місце вічного спочинку та велів поставити на єї гробі памятник.

зав: Ми безсильні. Ми не кликали тих карикатур мінїстерияльних, але опи сильнїйші від нас, бо мають армати. Нарід не може нас винувати, він знає, хто винен. — Пос. Боярков сказав знов: Правительство не зважає на Думу, оно занадто певне себе. Також царя повинні ми просити, щоби знїс кару смерти, а коли то не стане ся, то ми всї повинні винести ся з Петербурга, бо нечестно було би тут сидїти і брати диети. Остаточно ухвалено, щоби комісия до 5 днів предложила Думі закон о знесеню кари. — Пос. Петражицкий мотивував проґраму вивласненя приватних маєтностий і доказував конечність того средства зі становища публичного добра.

Новинки.

Львів, дня 1-го червня 1906.

— **З „Сїльского Господаря“ у Львові.** На двох послїдних засїданях з дня 11 і 25 мая с. р. порішено отсї важнїйші ухвали: 1. Урядити в червни у Львові кількадневі виклади економічно-господарскі для сьвященників. 2. Винаняти від 1-го вересня с. р. від о. Фолиса ґрунт враз з будинками в Скнилові коло Львова, в комплексї 56 моргів для цїлий товариства, а заряд его віддати д-рови Величкови, який після вказівок товариства буде вести взірцеве господарство, шкілку овочеву, досьвідну стацию ріжних родів управних ростин і штучних навозів, стацию годівляну расових курий, кріликів свиний і т. д. В тій цїли признав видїл д-рови Величкови з своїх фондів субвенцию для звидження в найблизшім часї в Галичинї, Чехах і Німеччинї найкрасше ведених овочевих спілок, станций досьвідних і взірцевих господарств, щоби взоруючись на них уміло міг вести господарство на винанятім ґрунтї. 3. Рішено заложити три зародові хлївиї чистої раси Вестфальскої, одну в Хишевичах у о. Стефана Онишкевича, другу в Скнилові, а трету віддати до розпорядженя філії тов. „Сїльский Господар“ в Золочеві. 4. Принято до відомости звіт філії золочівскої тов. з еї дїяльности і з віча, урядженого дня 8 мая с. р. заходом філії. На вічу тім виголосили реферати економічно-господарскі о. Дуткевич з Цїшок, о. інспектор Глодзиньский і п. Гарасевич в присутности 200 селян і жінок. При кінци віча відбула ся фантова льотерия знарядів господарских і насїня, а відтак звидїли участники овочеву шкілку, заложену сего року при філії товариства. 5. Рішено удїлити філії тов. в Золочеві запомогу в квотї 100 корон на покрите коштів заложеня овочевої шкілки і зложити п. Балтаровичеви, радникови суду в Золочеві, щиру подяку за его труди і змагання коло розвою золочівскої філії. 6. Рішено віднестись з просьбою до Всч. отців учителїв і сьвідомих селян, щоби збирали овочеві зернята, особливо яблок, грушок і сливок і пересилали для товариства, яке маючи на цїли ширити садівництво в цїлім краю, достарчувало-б материялу до закладаня овочевих шкілок. 7. Рішено пригадати членам товариства, щоби вирівнали вкладки на рік 1906 і принято нових 7 членів.

— **Дрібні вісти.** Сильна буря градова перейшла ві второк в західній сторонї Кракова і наробила великої шкоди. В місцевости Пшеґожали падав град величини лїскових оріхів. — З'їзд шкільних товаришів, що в р. 1896 зложили іспит зрілости в львівскій семинарії мужеский, відбуде ся дня 4-го червня с. р. у Львові. — Бібліотека в заведеню ім. Оссолиньских у Львові буде в наслїдок ріжних репарацийних робіт в місяцях червни, липни і серпни с. р. замкнена для публики. Музей і ґалерию образів буде можна оглядати як звичайно в означених до того годинах. — В місцевости Кампо Феліче коло Палермо, на Сицилії, крикнув хтось в церкві в часї богослуженя, що крипша валить ся. Настав величезний переполох. В глотї задавлено на смерть дві дївчини, а 20 осіб потерпіли тяжкі ушкодженя. — В недїлю дня 3-го с. м. о годині 5-ій по полудни відправить ся заходом рускої ґімназиї у Львові на Личаківскім кладовищи панахида на могилї бл. п. Маркіяна Шашкевича.

— **Катастрофа в саксоньскій Швайцариї.** Дня 28-го мая, т. зв. саксоньска Швайцария була навіщена, як доносять з Дрездна, страшною тучею з хмароломом. Хороші охрестности Унтервальдерґрунд і Амзельґрунд перемінили ся в правдиву пустиню. Вода забрала мости і греблї, знищила поля і огороди. Звістні прогулькові гостинницї Amselsschänke і Rathwalder Mühle забрала вода з цїлим устроєнєм і обставою, полишивши хиба останки стїн. Властителї тих гостинниць, служба і гості ледве вспіли спасти ся з житєм.

— **Божевільство посла.** Посол до ради державної і низшо-австрийского сойму, б. бурмістр міста Ст. Пельтен, Вільгельм Фелькль, заведував дня 28-го мая в каварни у Відни на божевільність і в приступі сильного нападу хотів вистрілом з револьвера убити себе і властительку каварнї. Фелькль терпів від довшого часу на сильний розстрій нервів і лїчив ся в санаториях без успіху. Він був одним з визначнїйших членів нїмецкої народної партиї і вів безнастанну війну з антисемітами.

— **Страшне самоубийство.** Служниця полїцийного аґента п. Шестшельского, Франциска Венґжин, замешкала при ул. Котлярскій ч. 16 у Львові, посваривши ся з своїм судженим, в его очах облила ся нафтою і підпалила. Заки присутні вспіли угасити полумінь, нещастна потерпіла так тяжкі попареня що віз ратункового товариства відвіз еї в безнадійнім станї до шпиталя. Аґент Шестшельский, котрий перший кинув ся на ратунок дївчини, попарив собі також дуже сильно руки. Венґжинівна з тої самої причини вже перед 6 місяцями хотїла відобрати собі житє, вискакуючи з першого поверха будинку поліциї на брук, при чім зломила собі ногу.

Телеґрами.

Відень 1 червня. При тягненю льосів з 1864 р. головна виграна в сумі 300.000 корон припала на льос серия 3031 ч. 69; виграна 40.000 корон припала на льос серия 421 ч. 90, а 20.000 корон на серию 2328 ч. 8.

Інсбрук 1 червня. Рада міста ухвалила одноголосно пильне внесене, в котрім домагає ся виступленя против мадярских жадань.

Петербург 1 червня. З причини виданя Японцям торпедовця „Бедовий“ дня 28 червня 1905 р. без борби поставлено перед суд воєнний адмірала Рожественского і 11 офіцирів.

Париж 1 червня. (Аґ. Гаваса). З Мадриду доносять: Вчера вечером серед людий заповняючих площу Пуерта дель Соль і перед королївскою палатою побоюювано ся нового замаху і кілька разів наставав без причини переполох, але небавком настав спокій.

Мадрид 1 червня. У весїльних торжествах не настане ніяка перерва. Бурмістр міста видав відозву до жителїв, в котрій висказує обурене з причини замаху.

Париж 1 червня. (Аґ. Гаваса). З Мадриду доносять: Король, члени правительства і кортези возмуть участь в похоронї жертв замаху. Число ранених осіб виносить 50 а з тих 5 єсть умираючих. Син ґен. Вайлера єсть тяжко ранений. Королева занедужала. Місто було вчера лиш по части ілюміноване.

Льондон 1 червня. До „Daily Telegr.“ доносять з Токіо: Япаньске правительство наміряє затягнути в державнім банку позичку на підпиранє товариств вивозячих товари до Манджуриї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7 00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9 05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3 30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в місцевім бюрі п. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).